

JAVORENSKI DOM" izhaja vsak delavnik popoldne. Urejuje: Mirko Javorenk. Izdajatelj: inž. J. Sodja. Za ljudsko tiskarno: Jože Kramarčič, v Ljubljani. Uredništvo in uprava: Ljubljana, Kopitarjeva 6. Telefon 4001 do 4003. Mesečna naročnina 11 lir, za tujino 20 lir.

V Ljubljani 26. avgusta 1943 - Leto VIII. - št. 194

Bollettino di guerra n. 1187: RIUSCITO ATTACCO CONTRO UN CONVOGLIO NEMICO I cacciatorpediniere incen- diati, 2 piroscafi per 15.000 tonn. colpiti

Comando Supremo. Bollettino di guerra n. 1187:

Un convoglio nemico protetto da forte scorta navale ed aerea è stato attaccato nel Mediterraneo centrale da nostri velivoli, che alluravano un grosso cacciatorpediniere incendiandolo e colpiranno due piroscafi per complessivo 15.000 tonn. di stazza danneggiandoli gravemente.

Aerei avversari hanno compiuto incursioni su dintorni di Napoli e di Salerno.

L'aereo silurante che ha incendiato un cacciatorpediniere nell'azione citata nel bollettino odierno era pilotato dal tenente Terzi Vezio da Aula (Apuania) e dal sergente Piccarella Giuseppe da Roma.

Vojno poročilo 1187: USPEL NAPAD NA NASPROT- NIKOV KONVOJ I rušilec zažgan, 2 parnika s 15.000 ton zadeta

Vrhovno poveljstvo. Vojno poročilo 1187:

Nasprotnikov ladijski sprevod, ki ga je varovalo močno pomorsko in letalsko spremstvo, so na srednjem delu Sredozemskega morja napadla naša letala, ki so torpedirala velik rušilec in ga zažgala, ter zadela dva parnika s skupno 15.000 tonami in ju hudo poškodovale.

Nasprotnikova letala so izvedla poletne napade na okolice Napoli in Salerno.

Torpedno letalo, ki je zažgalo rušilec pri nastopu, omenjenem v današnjem vojnem poročilu, sta vozila poročnik Vezio Terzi iz Aule (Apuania) in narednik Piccarella Giuseppe iz Rima.

Obrambna bitka v Rusiji divja dalje

Nemško vojno poročilo o velikih sovjetskih napadih ob Miusu, pri Izjumu in Harkovu. Hude ruske izgube v ljudeh, letalih in vozilih

Hitlerjev glavni stan, 25. avg. Vrhovno poveljstvo nemške vojske je objavilo naslednje uradno vojno poročilo:

Velika obrambna bitka na vzhodu traja z nezmanjšano silovitostjo dalje. Kjer koli so Sovjeti s svojimi močnimi pehotnimi in oklepni oddelki navalili na naše postojanke ob Miusu, na področju Izjuma in Harkova ter južno od Zizdre, so povsod obležali s hudimi izgubami. Samo v območju enega armadnega zbora je bilo večerj uničenih 116 oklepnikov.

Letalstvo je podpiralo z močnimi oddelki bojnih letal in letal za bližnje poletne obrambne boje ter na izhodiščnih postojankah razpršilo sovjetska oklepna vozila in pehoto. Podnevi so letala bombardirala važna sovražnikova dovozna središča in taborišča čet. Večera so Sovjeti izgubili 263 oklepnih voz in 95 letal, večinoma bojnih. Visji desettik Kebeiz iz nekega protitankovskega oddelka je sestrelil dne 13. av-

gusta južno od Vjazme v 30 minutah 11 oklepnih voz izmed 32, ki so napadala na tem prostoru.

Pred vzhodno silsko obalo, so dosegla hitra nemška bojna letala pri dnevnih napadih bombe zadetke težkega kalibra na sovražnikove prevozne ladje srednje mere.

Nad zasedenim zahodnim ozemljem so nemški lovel večerj sestrelili dva težka ameriška bombnika. Nekatera lahka sovražnikova letala so preteklo noč izvedla vzemirjalne polete nad severnim nemškim ozemljem. Zaradi bomb, vrženih brez načrta, je nastala neznatna škoda na poslopih.

Berlin, 26. avgusta. s. Mednarodna poročevalska agencija poroča o položaju na vzhodnem bojišču in pravi, da je njegova značilnost v tem, da doživljajo Sovjeti velike ogromne porabi ljudi in vojnega blaga same neuspehe. Ako primerjamo skromne ozemeljske osvojitve Sovjetov v vseh 51 dneh poletne bitke, nam kaže potem stopnjo pred oči uspehi nemškega vojnega vodstva, ki hoče nasprotnika utrditi in o pravem trenutku udariti po njem. Glavni cilj sovjetskega poveljstva je bil, obkoliti in uničiti večino nemške južne vojske, dospeti do Dnjepra in

tako zasesti predragoceno ozemlje. Oba narata sta spodletela, kajti niti boji na kubanskem mostišču, niti velika bitka pri Bjelgorodu in Harkovu nista privedla do obkolitve nemških vojsk. Vrh tega je tudi pri Orlu nemška gibčna obramba ostala tako rekoč nedotaknjena, kajti tamkajšnje sovjetske osvojitve niso bile vredne ogromnih žrtev, ki so padle. To drži, ako upoštevamo, da so tisti kraji zaradi nepretrganih več tedenskih bojev izgubili sleherni gospodarski pomen, z vojaškega stališča pa so osvojena področja skoro nepomembna, ker so nemška poveljstva pravočasno poskrbela za umik na vnaprej pripravljene postojanke in s tem skrajšala bojno črto.

Prav isto velja za bojišče ob Miusu in Srednjem Doncu ter za bitko pri Bjelgorodu, kjer se Sovjetom ni posrečilo predreti nemških črt. Sovjetski napadi zahodno od Vjazme in na obeh pri Stari Rusi in južno od Ladoškega jezera izvirajo iz prav istih nagibov. Predvečernji boji so potrdili poprej navedene ugotovitve. Čeprav so Sovjeti v strahovitih bojih ob Miusu, pri Izjumu in Harkovu nekoliko napredovali, pa zaradi občutnih izgub niso mogli izkoristiti doseženih krajevnih vdorov. Nasprotno pa so bili vsi nemški protinapadi kronani s uspehom.

Churchillova in Rooseveltova izjava

o poteku in sklepih zavezniških vojaških in političnih posvetovanj v Quebecu

Buenos Aires, 26. avgusta. s. Ob koncu dela na posvetovanju v Quebecu je bila objavljena skupna Churchillova in Rooseveltova izjava, v kateri poudarjata, da sta v luči številnih zadovoljivih dogodkov, do katerih je prišlo po zadnjem sestanku ameriškega predsednika in angleškega prvega ministra v Washingtonu, razpravljala o celotnem prizorišču svetovnih vojnih nastopov. Sprejeti so bili sklepi, potrebni za nadaljnje nastope brodivja, vojske ter letalskih sil obeh držav. Ker so te sile na več delih sveta združene v nepretrganem delovanju, je neobhodno potrebno, da se v vrhovnem vojaškem poveljstvu hrani brez-pogojna edinstvo glede ciljev in glede načinov.

Poročilo potem poudarja, da bodo potrebni še novi posveti, do katerih bo najbrž prišlo v krajših presledkih kakor doslej. Četam, ki se bjelejo, bi škodilo, če bi razglasili sklepe, ki so bili sprejeti na tem posvetu. Prišli bodo do izraza med vojnimi nastopi.

Vendar pa izjava sporoča, da je predmet vojaških razprav med načelniki glavnih stanov bila v obliki meri vojna zoper Japonsko ter uspešno pomoč za čunškino Kitajsko.

Roosevelt in Churchill sta odobrila soglasna priporočila, ki so jima jih dali načelniki združenih vrhovnih poveljstev, in dosežen je bil tudi sporazum o političnih vprašanjih, ki so zvezana z vojaškimi nastopi.

Angleški tisk o uspehu zavezniških posvetov

Stockholm, 26. avgusta. s. Kakor piše londonski dopisnik švedskega lista »Atton Bladet«, menijo v angleških, po navadi dobro obveščenih političnih krogih, da je poglavitni vzrok za težave katerega posvetovanja med Angleži, Amerikanci in Rusi prav dejstvo, da Stalin o tem ne mara nič vedeti. Stalinovalistične je po sodbi teh opazovalcev v tem, da se mož ne želi kompromitirati, če bi sodeloval pri sestanku, kjer bi bil kakor koli prisiljen zavzeti stališče do najbolj perečih vprašanj zavezniškega vojnega vodstva. S tem bi se spustil v nevarnost, da bi povzročil nesoglasja v ruski notranji politiki, kjer ne bi bili vsi pripravljeni odobriti morebitnih obveznosti, katere bi utegnili sprejeti do Angležev in Amerikancev.

Kakor se je zvedelo snovi v Londonu, je Roosevelt v Quebecu časnikiarjem povedal, da so v začetku mislili sestaviti uradno poročilo, ki bi pokazalo uspehe, dosežene na posvetovanju, kakor so to storili po sestanku v Casablanci. S Churchillom sta potem stvar obravnavala vso noč, a se jima to ni posrečilo.

Izjava, dana v Quebecu, se ne zdi, da bi bila kaj posebno zadovoljiva londonsko javno mnenje, in listi so nekam razočarani nad vsebino, glede katere bi hoteli, da bi bila bolj izčrpna.

Značilna je ena izmed maloštevilnih razlag dopisnikov, ki so jim je na tiskovnem posvetu v Quebecu zdelo, da sta Roosevelt in Churchill bila izredno trudna in potirata. Ta pripomba je toliko bolj nenavadna, v kolikor je tisk ob takih prilikah vedno poudarjal odlični telesni videz obeh političnih prvakov.

»Daily Herald« govori kritično, ko piše: »V poročilu je beseda o edinstvi, toda kdo je v resnici tisti, ki se je sporazumel? Očitno Anglija in Amerika, ni

pa niti najmanjšega namiga o tem, da bi bila Rusija kaj posebno sporazumna. V koliko so Združeni narodi zares »združeni«? To se sprašujemo navzlic nevarnosti, da bi s tem dali v roko orožje nasprotnikovi propagandi. Bilo je dovolj znamenj o nesoglasju med Rusijo ter Angleži in Amerikanci in celo o nesoglasju med Ameriko in Anglijo. Ze zdavnaj se je pokazala potreba, da bi docela vzporedili vojaške cilje treh zavezniških velešil, toda ne zdi se, da bi se bili tega dovolj zavedali.

V angleškem javnem mnenju se vedno močneje oglašajo občutki o lastni lahkomiselnosti in neodgovornosti sprito naporov in izgub rdeče vojske, kateri doslej ni bila dana nobena dejanska pomoč. Treba se je zares bati, da bo položaj Anglije vedno slabši, če se ne bo odločila znatneje in primerneje prispevati za vojno.

Več listov je začelo se odločneje delati propagando za drugo bojišče. »News Chronicle« se enkrat poudarja, da s samimi bombami ne bo vojne nikoli moči dobiti.

Ameriški tisk pa se naprej razlaga odpošle dosedanjega sovjetskega poslanika Litvinova ter predstavlja javnosti novega poslanika Gromikova, ki ga ameriški časnikar Klapper imenuje »ernogledno zaključuje iz besedami, »da svet ne bo postal po vojni točno tisto, kar bi bili želeli.« zakaj zgolj vzajemnem med Anglijo in Ameriko sama ni zadostna. List »Evening Star« piše, da je treba res obalovati, da je Litvinov, ta prijatelj demokratskih držav, se enkrat izgubil iz diplomatskega obzorja. »Ne pozabimo,« pravi list, »da je Litvinov za ameriško javno mnenje bil simbol upanja v prijateljstvo med Ameriko in Rusijo.«

odprta drugega bojišča, ni bilo ugodeno. Kar se pa tiče napovedanja bližnje konference treh o sodelovanju Sovjetske Rusije, pa sotrudi DNBja zatrjuje, da je treba politični del razgovorov med Anglosasi in Sovjeti smatrati enkrat za vselej za zaključeno na temelju koncesi, ki so bile že dane, in da je zato docela odveč misliti na novo izmenjavanje pogledov.

Nevtralni časnikarji na ogledu Milana

Milan, 26. avg. s. Šest časnikarjev iz nevtralnih in zavezniških držav je v spremstvu zastopnika ministrstva za ljudsko omiko v Milano obiskalo predele, ki so bili ob sovražnikovi letalskih napadih najhujše prizadeti. Časnikarji so se na lastne oči prepirali o škodi na umetniških stavbah in kulturnih spomenikih, prepirali se pa tudi o razrušenju stanovanjskih delov mesta, kjer ni bilo nobenega vojnega cilja, tovarni, vojašnice, skladišč ali pa železniške proge, ki bi mogla dati povod za odmetavanje toče rušilnih in zažigalnih bomb iz nasprotnikovih letal.

Japonska poročila o izgubah izkrcanih ameriških čet

Tokio, 26. avg. s. Japonski cesarski glavni stan objavlja, da se je pri Novi Georgiji in pri Velli razvila močna nasprotnikova protiofenziva. Vzlic občutni maloštevilnosti so Japonci vzdržali srdite boje z nasprotnikovimi silami, ki so se izkrcale 30. julija, ter jim zadali kar najhujše izgube. Siloviti boji potekajo severno od Munde na odseku Tairoko. Samo v kopenskih bojih je nasprotnik izgubil nad 10.000 vojakov. Pri otoku Vella so Amerikanci vrh tega izgubili številne prevozne ladje. Japonske letalske in pomorske sile so v tesnem sodelovanju s kopenskimi oddelki preprečile prihod novih ameriških oddelkov. Amerikanci še vedno nadaljujejo s svojimi napadi, vendar jih Japonci zadržujejo.

Z nekega japonskega oporišča na Tihem oceanu, 26. avg. s. Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da so ameriške sile na Novi Gvineji izgubile v zadnjih mesecih zaradi bojev in tropskih boleznih okrog 60 odstotkov svojega števila. Izgubile so 11.000 mož, všteti sedem tisoč vojakov, ki so padli v vojaških nastopih.

Roosevelt govori v kanadski zbornici

Buenos Aires, 26. avgusta. s. Predsednik Roosevelt je prišel v Ottawa in imel tam govor. Roosevelt je prvi predsednik Združenih držav, ki je prišel v kanadsko prestolnico med svojim predsedništvom. Roosevelt je poudaril, da tudi na Združene države vpliva vse tisto, kar se dogaja na stran morij in na drugih celinah in da zato Ameriki ne more biti vseeno, kaj se tam dogaja. Potem je rekel, da so nekateri Amerikanci in Kanadanci pred letom izrekli mnenje, da bi morali umakniti z drugih bojišč čete, da bi preprečili grozeči vdor Japoncev na ameriško celino. To se ni zgodilo, pač pa so Amerikanci izpolnili vse obveznosti na drugih bojiščih. Končal je z izjavo, da vlada med Združenimi državami in Anglijo popolno soglasje in da so bili na sestanku v Quebecu sprejeti veliki sklepi. Zatrnil je tudi, da prav nič ne more razdvojiti zaveznikov.

Odlikovanja nemških generalov

Berlin, 26. avg. s. Hitler je podelil hrastov list k viteškemu križu želez. križa sledečim častnikom: generalu Hansu von Hundu, poveljniku oklepne divizije, polkovniku Aleksandru Corandru, poveljniku grenadirskega polka, generalu oklepnih čet Reinhardu Straussu in generalu armadnega zbora Dietrichu von Sauchen. Tako je sedaj že 280 vojakov nemške vojske prejelo to visoko vojaško odlikovanje.

miele: pristavlja: Ako vzamemo vojaške uspehe zaveznikov in jih primerjamo s sovjetskimi žrtvami, moramo priznati, da so anglosasni napori sorazmerno majhni; toliko bolj, ker Rusi prav gotovo ne morejo šteti časa med svoje zaveznike. »New-York Times« pa se sprašuje, kdo bo odločil o usodi Evrope, ali Rusi ali Anglosasi.

Drzna junaštva italijanskega podmorničarja

Pomorsko oporišče X. 26. avgusta. s. Zdal se je zvedelo nekatere zanimive podrobnosti o sijajnem nastopu italijanske podmornice pod poveljstvom poročnika bojne ladje Alberta Donata, nastopu, ki je sprlo okoliščin, ob katerih je bil izveden. znova potrdil izredne vrline poguma in veličastnega bojnega duha, ki ga je pokazal poveljnik ne samo pri tem, temveč že pri prejšnjih bojnih nastopih.

Poročnik Donato, ki se je rodil v La Spezii, je zdaj star okoli 29 let ter je eden tistih častnikov, ki so v sedanjih vojni posvetili vse svoje bojno udejstvovanje podmorničnemu vojskovanju. Dvakrat ga je omenjalo uradno vojno poročilo v dveh tednih, in sicer 14. julija zaradi nastopa, pri katerem je bil potopljen 14.000 tonski parnik, v uradnem poročilu št. 1183, izdanem 21. avgusta, pa zaradi nekega drugega nastopa, ko je bil potopljen en rušilec, drugi hudo poškodovan.

Poveljnik Donato je plul s svojo podmornico v vodah severno od Sicilije. Bilo je okoli pol 11 ponoči, ko je oglednica opazila v daljavi kakih 5 km dva sovražnikova rušilca. Poveljnik se je približal na majhno razdaljo sovražnemu ladijskemu sprevodu, proti kateremu je potem izstrelil celo vrsto torpedov. Nato se je podmornica naglo spustila v globino.

Poteklo je nekaj trenutkov, nakar sta se silili dve silni eksploziji, hidrofonci pa medtem niso zaznamovali nobenih glasov, ne ob blizu ne od daleč. Poteklo je potem še šest minut, in že se je zaznala prav tako močna eksplozija, kakor sta bili prejšnji dve. Morda se je bil razletel kotel na enem od potopljenih rušilcev. Po drugi strani pa italijanske podmornice tudi ni napadla nobena globinska bomba.

Podmornica je bila v globini potem še kakšni dve uri, nato se je spet dvignila, da bi napolnila akumulatorje. Na površje je prišla zelo blizu, komaj kakih 1000 m proč od sovražnikovega rušilca, očitno enega od tistih dveh, ki ju je podmornica prej videla, a še ta je bil zdaj ves zavrt v oblak dima. Da ne bi sovražnika opozoril nase,

je poveljnik Donato takoj zapovedal, da se mora podmornica znova pogrezniti v globino. Potekla je potem cela ura in hidrofonci so zaznamovali nov šum, ki je prihajal od nasprotne strani, kakor pa je bila tista sovražnikova poškodovana in ne-gibna ladja. Bila je to sovražnikova enota, ki je poškodovani ladji hitela na pomoč. Poveljnik je potem še nekaj časa ostal na oprezovanju, nato pa je zapovedal odpluti dalje, da opravi še druge naloge, ki jih je bil dobil. Se isti večer se je srečno vrnil v svoje oporišče.

Samo dva dni pred tem tveganim in sijajnim nastopom je isti poveljnik Donato na istem področju med 17. in 18. avgustom okoli 1 ponoči uspešno opravil še drugo nalogo. Opazil je v razdalji kakih 10 km dva sovražnikova rušilca, ki sta plula proti obali in sta imela očitno namen je obstrle-ljivati. Vremenske razmere so bile nadvse ugodne. Stijala je luna in se je slajno videlo. Brez obotavljanja in s tisto odločno pripravljenostjo, ki je vedno odlikovala poveljnika Donata, se je navzile okoliščinam, ki niso dovoljevale, da bi se svojemu plenu približal na primerno razdaljo, je iz daljave kakih 5 km pogol potril sovražnikova ladja dva torpeda, potem pa se takoj spustil s podmornico spet v globino. Po preteku časa, ki je odgovarjal tej razdalji, je Donato zaslišal dve eksploziji, ki ju je po njegovem treba pripisovati zadetku torpedov v cilj, ali pa dejstvu, da je sovražnik zagral v morje globinske bombe. Potem je poteklo spet nekaj časa, nakar so hidrofonci zaznali glasen šum, kar je dalo slutiti, da je bil rušilec zadet in poškodovan. Počasi, komaj zaznavno se je premikal dalje, potem pa ga je drugi rušilec iz spremljave pripel ter začel vleči.

To so bili doslej najsjajnejši nastopi poveljnika Donata, ki je imel čast, da ga je omenjalo uradno vojno poročilo in ga je ljudstvo zaradi njegovih dejanj občudovalo. Gotovo pa bo s svojim mladostnim pogumom še potrdil tisti dar podjetnosti in neustrašenosti, zaradi katerega se ga sovražnik tako boji.

USPEŠNI NASTOPI NEMŠKIH POMOŽNIH KRIŽARK

Berlin, 26. avg. s. Kratko poročilo, ki je najavilo prihod nemške pomožne križarke »Thorna« v japonske vode, je odprlo novo stran slavne zgodovine vojnih dejanj pomožnih križark. Neogibna tajnost, v katero so zavita dejanja te vrste ladij, se je sprememila že v legendarnost. Posebno ladja »Thorna« je postala slavna, ker se je bila že trikrat spustila v boj s pomožnimi angleškimi križarkami, ki so bile močnejše oborožene, pa je vselej iz bitke izšla kot zmagovalka. Na Južnem Atlantskem morju je s svojimi topovi obdelala dve veliki pomožni križarki »Alcantaro« in »Cornovan«, ki sta morali poskati zavetja v nekem nevtralnem pristanu. Februarja 1941 je bila po točnem topovskem ognju »Thorna« v srditi bitki zadeta velika križarka »Voltaire«. Ladja se je izogibala spopadov, razen v primerih, ko je to postalo neogibno zaradi večje brzine in boljše oborožitve pri nasprotniku. Znan je tudi primer pomožne nemške križarke »Kormoran«, ki je v boju potopila veliko nasprotnikovo vojno enoto, pomožno križarko »Sydney«. Tedaj je šel po zlu tudi »Kormoran«, vendar se je njegova posadka srečno rešila na avstralsko obrežje, docim je posadka »Sydneya« izgnila v valovih. V podobnih okoliščinah je končala tudi pomožna križarka »Ataltis«, ki je potopila za 150.000 ton brodovja. Zmagoviti Angleži niso storili nič za rešitev njene posadke, katero sta slučajno našli neka

namenska in italijanska podmornica. Sijajni pa so bili tudi nastopi pomožne križarke »Komet«, ki je bila prva nemška ladja, ki se ji je posrečilo odpluti v Sibirijo in se v jeseni 1940 pokazati na Tihem morju. Ta je bila strah in trepet vseh angleških mornarjev, ki so pluli po teh morjih.

Zakaj je bil Litvinov odpoklican iz Amerike

Bukarešta, 26. avg. s. Po sodbi ravnatelja »Curentula« naj bi do odpoklica Litvinova v Moskvo prišlo zgolj iz političnih razlogov, kar da potrjujejo tudi očitki, ki jih je bila prinesla moskovska »Pravda« na račun Angležev in Amerikancev, češ da so sedanjí vojni dalj prepoveden tek. Litvinovjev odpoklic je v zvezi s tem, da Sovjeti niso hoteli pojasniti svojega stališča do Japonske, ki jo je Amerika imela za glavnega sovražnika. Takšno vedenje Rusije je v skladu z njimi lastnimi računi, ki so čisto nasprotni angleškim in ameriškim, čeprav se Anglija hoče izogniti jasni izjavi, ki bi privedla do poloma njene pomirjevalne akcije, ki je sprlo vedno večje Stalinove napadalnosti težka.

Napovedi o prelomu med Angleži, Amerikanci in Rusi

Carigrad, 26. avgusta. s. Tasviri Effkars prinosa članek, ki ga je napisal njegov sotrudiak Pejani in v katerem piše prav, da so nesporazumjenja med Anglosasi in Rusi zdaj postala že tako huda, da že grozi, da se bodo vezli med temi tremi državami pretrepla. Odpoklic Majskega in Litvinova ter dejstvo, da so ju zamenjali z drugorazrednima osebnostima, upravičuje domnevo, da so Sovjeti izgubili že vsako upanje, da bi se mogli z zavezniki sporazumeti glede upostavitve drugega bojišča, zlasti pa glede bodoče ureditve Evrope.

Barcelona, 25. avg. s. Iz Rima je sem-kaj prišel španski veleposlanik pri italijanskem dvoru, ki je takoj nadaljeval pot v San Sebastian.

ANGLEŠKA PRIZNANJA O POSLABŠANJU ODNOSAJEV MED SOVJETSKO RUSIJO TER ANGLIJO IN AMERIKO

Bern, 26. avg. s. Londonski dopisniki švicarskih listov poudarjajo članek Cummingsa v listu »News Chronicle«, v katerem trdi, da so se odnosaji Angležev in Amerikancev ter Rusije poslabšali. Rusi so nezadovoljni, ker se Anglija in Amerika vjadata upanju, da bosta lahko zmagali s čim manjšimi izgubami in zato podaljšujeta vojno, docim bi Rusi radi vojno končali že letos. Poročajo tudi, da je tajnik sindikata angleškega delavstva Citrine po povratku iz Rusije izjavil, da so propadla angleško-ruska delavska pogajanja, ker so zastopniki ruskega delavstva zahtevali drugo bojišče že letos. Ker angleški zastopniki niso imeli potrebnih pooblastil, so se

morali omejiti le na to, da so izrekli željo, da se ustvari drugo bojišče. Zastopniki angleških delavcev so dalje obžubili, da bodo svoje tovariše obvestili o stališču in zahtevah ruskih delavcev.

Drugi dopisi iz Londona poudarjajo, da je britansko časopisje v terek prvi-krat priznalo, da so se odnosaji Anglosasov do Rusov trhaljali. »News Chronicle« in »Daily Herald« ter »New-York Herald Tribune« opozarjajo, da neprisikavani odpoklic Litvinova ni bil sporocen po redni diplomatski poti, pač pa se je zanj izvelo šele iz moskovskega radia. Zaradi tega se opaža v vrstah anglosaske diplomacije začudenje in nemir. »News Ch-

Razdeljevanje živil v septembru

A. Mesto Ljubljana:
Na odroke živilskih nakaznic, izdanih od mestnega prekrbovalnega urada v Ljubljani se lahko nabavi:

1. Navadna živilska nakaznica (modro barve): na dan: 150 gr kruha ali 124 gr krušne moke ali 225 gr koruzne moke; na mesec: 2000 gr živil za juho (1600 gr riža in 400 gr testenin), 500 gr sladkorja, 500 gr soli, 200 gr fižola na odrezek »801«, 100 gr paradiznikove mezge na odrezek »802«, 100 gr pralnega mila, 100 gr toaletnega mila na odrezek »803«; na teden (vsako soboto): meso v količini, ki bo sproti določena proti odvzemu odrezkov 810, 811, 812 in 813. — Glede delitve mesa in drugih racionalnih živil bodo potrošniki pravočasno obveščeni.

2. Dodatna živilska nakaznica SDI (za ročne delavce): na dan: 100 gr kruha ali 82,6 gr krušne ali 150 gr koruzne moke; na mesec: 600 gr riža.

3. Dodatna živilska nakaznica SDI+II (za težke delavce): na dan: 200 gr kruha ali 165,3 gr krušne ali 300 gr koruzne moke; na mesec: 600 gr riža.

4. Dodatna živilska nakaznica SDI+II+III (za najtežje delavce): na dan: 300 gr kruha ali 248 gr krušne ali 450 gr koruzne moke; na mesec: 600 gr riža.

5. Posebna dodatna živilska nakaznica za kruh (za zavodnike, noseče žene itd.):

Ko se milijoni brišejo iz knjig

»Tabulirence« in »iztabulirence« so bili posli, ki jih je preprosti kmečki človek pred 80 in več leti uvaževal za največjo spoštljivostjo in se je zlasti bal in križal vsake »tabulirence«. Stari kmetje so hranili zemljiškoknjižne listine dostikrat doma pod kakimi špranjami, da so jih potem prinašali na sodišče v primeru potrebe vse zaprašene in od muh opikane. Največjo važnost pa je kmečki človek vedno polagal na to, da je s svojega posestva »knašal« izbrisati vse moške, male in velike dolgov. Tudi v sedanjih gospodarsko važnih časih so izbrisali hipoteknih posojil in dolgov za marsikatero lastnika nepremičnin posebnega pomena. In zemljiška knjiga, ki nam je pokazala, kako velika posojila so bila vključena na razne nepremičnine v prvi polovici tega leta, nam tudi pokaže, koliko posojil in dolgov je bilo v prav istem času izbranih in »črtanih« v zemljiški knjigi.

V zemljiški knjigi je še vedno na dnevnem redu izbris prav starih dolgov v goldinarjih, kronah in dinarjih. V prvih šestih mesecih letos je zemljiška knjiga izbrisala pri 5 nepremičninah stare dolgov v skupnem znesku 16.000 goldinarjev, pri 17 nepremičninah so bili izbrisani kronski dolgovi v čednem znesku 1.307.244 kron. Na neki nepremičnini v Ljubljani je bilo izbrisano veliko posojilo v znesku en milijon kron, ki je bilo vpisano prva leta po končan prvi svetovni vojni. Na zemljiških knjižnih dinarska posojila »na naglo« izbrisujejo. V prvi polovici tega leta je bilo izbrisanih sedemdeset posojil, ki so jih imeli na nekdanjih »podanih« 119 predlogov za izbris posojil v skupnem znesku 22.055.533 din. Naposled so bila izbrisana posojila, ki so bila najeta v zadnjih dveh letih. Podanih je bilo 41 predlogov za izbris posojil v skupnem znesku 1.423.000 lir.

Ljubljana Koledar

Cetrtek, 26. velikega arpana: Zafirin, papec in mučenec; Bernard Ofiški, spoznavalec; Abundij, mučenec.

Petek, 27. velikega arpana: Jožef Kalasinski, spoznavalec in ustanovitelj reda; Evtalija, devica in mučenica.

Obvestila

Cene domačega krompirja

Visoki komisariat je na predlog Proveda določil naslednje cene za prodajo domačega krompirja prideleka leta 1943: Rdeči krompir tip Woltmann za 100 kg 145 lir in za vse ostale vrste 170 lir za 100 kg franko nakladalna postaja. V prodaji na drobno v Ljubljani se navedene cene zvišajo za 30 lir za 100 kg in cene za potrošnike, ki naslednja za krompir rdeči tip Woltmann 1,75 lire za 1 kg in za ostale vrste 2 lire za kg franko trgovina vstavej vse javne davjave.

Rdeči križ sporoča: Paketi za civilne internirance v taborišču v Viscu so od danes dalje zopet sprejemajo. Ker se bodo paketi odpremljali direktno s tovornim avtomobilom, ni treba, da bi bili zašiti v juto ali platno. Zadržuje lesen zabojček ali pa trpežna škaflija iz lepence, ovita v močan papir. Za ostala taborišča civilnih internirancev in za osebe v zaporih je paketni promet do nadaljnjega še vedno ustavljen.

O mednarodnem plačilnem prometu in bančnem poslovanju boste kaj več izvedeli v knjigi »Denar«, ki bo izšla 1. septembra v knjižni zbirki »Svete«. — Narodite se na »Svete«, mesečna naročnina le 20 lir. Pohitite!

Pošiljke iz Italije

v Ljubljansko pokrajino
Vam najhitreje in najceneje
dostavi mednarodna
transportna tvrdka

Marchesi Lombarda s. a.
MILANO, Via Arnaldo da Brescia 8

Enkrat tedensko
zbirni vagon
Milano — Ljubljana

Strokovna carinska služba
na vseh obmejnih postajah
— tudi v inozemstvu

Zastopstvo v Ljubljani:
RAJKOTURK, Vilharjeva 33

na dan: 150 gr kruha ali 124 gr krušne ali 225 gr koruzne moke.

6. Dodatna živilska nakaznica GMA (za otroke do 3 let): na mesec: 1000 gr riža, 500 gr sladkorja, 750 gr marmelade (in sicer 500 gr na do določeni odrezek in 250 gr na odrezek »84«).

7. Dodatna živilska nakaznica GMB (za otroke od 3-9 let): na mesec: 500 gr marmelade.

8. Dodatna živilska nakaznica GME (za mladino od 9-18 let): na mesec: 500 gr marmelade.

9. Nakazilo za nabavo marmelade (za osebe stare nad 65 let): na mesec: 500 gr marmelade.

10. Dodatna živilska nakaznica za kruh za bolnike: na dan: 100 gr kruha ali 82,6 gr krušne ali 150 gr koruzne moke.

11. Dodatna živilska nakaznica za meso za bolnike: na dan: 180 gr mesa.

B. Občine v pokrajini:
Na odroke živilskih nakaznic, izdanih od ostalih občinskih prekrbovalnih uradov, se lahko nabavi:

1. Navadna živilska nakaznica (rumeno barve): na dan: 150 gr kruha ali 124 gr krušne ali 225 gr koruzne moke; na mesec: 2000 gr živil za juho (1600 gr riža in 400 gr testenin), 500 gr sladkorja, 500 gr soli, 100 gr pralnega mila, 100 gr toaletnega mila na odrezek »801«.

2. Na dodatne živilske nakaznice SDI, SDI+II, SDI+II+III ter posebno dodatno za kruh pripadajo isti obroki kakor v mestu Ljubljani.

3. Dodatna živilska nakaznica GMA (za otroke do 3 let): na mesec: 1000 gr riža in 500 gr sladkorja, 500 gr marmelade.

4. Nakazilo za nabavo marmelade (za otroke od 3-9 let): na mesec: 350 gr marmelade.

Prepoved prodaje nahrbtnikov

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino odreja:

Člen 1. Prepoveduje se vsakršna prodaja nahrbtnikov vseh vrst in oblik.

Člen 2. Vsi nahrbtniki, ki jih imajo v Ljubljanski pokrajini v zalogi proizvajalci, uvozniki in trgovci na debelo in na drobno, se postavljajo pod zaporo na razpolago Visokemu komisariatu in jih morajo imetniki prijaviti Pokrajinskemu korporacijskemu svetu v petih dneh od dneva objave te naredbe.

Člen 3. Prav tako se postavljajo pod zaporo na razpolago Visokemu komisariatu nahrtniki, ki bi se izdelali ali uvozili v pokrajino po objavi te naredbe. Proizvajalci morajo do petega dne vsakega meseca prijaviti Pokrajinskemu korporacijskemu svetu količino, ki so jih izdelali prejšnji mesec. Prav tako morajo vložiti uvozniki prijavo v petih dneh od uvoza.

Zamenjava osebnih izkaznic

Ljubljana, 26. avgusta.

Vse moške od 15 do 50 leta starosti, ki so obvezni imeti osebne izkaznice, opominjamo, naj čimprej pridejo po nove osebne izkaznice v tisto poslovalnico, kjer so bili vložili prošnje za zamenjavo stare z novo osebno izkaznico, ker poteče veljavnost starih osebnih izkaznic že 31. avgusta.

Moške nad 50 let ter ženske, ki so dozdaj vložile prošnje za zamenjavo osebne izkaznice, bodo novo izkaznico lahko dobile od 6. septembra dalje, in sicer vsi na magistratu, soba št. 37, v prvem nadstropju, nad trgovino mestne elektrarne, Mestni trg 2.

S Spod. Stajerskega

Novi grobovi. V Mariboru je umrla 22-letna gospa Fani Marčičeva. Možu je zapustila dva otroke.

Zalec v ogledalo sedanjega časa. Pod tem naslovom priobčuje mariborski dnevnik v najlepšem kraju v Spodnji Savinjski dolini med drugim naslednje: »V sruš Spodnje Savinjske doline leži starodaven trg Zalec. Ustanovil ga je Karel Veliki, ko je preselil uporne Saksone iz njihovega prvotnega bivališča. Ime Zalec se imenuje šele od leta 1147. Zgodovina trga Zalec je zelo pestra. Na ovesti, ki veže Italijo s Stajersko, so se pomikali germanski foderi proti jugu in Rimljani v deželo. Na njej valda vedno živahno življenje, obrt in trgovina cveteta skozi stoletja.

Skrivnosti z nevidnega bojišča

Vohunski spomini iz prve svetovne vojne

Zagonetna pot stotnika Drekerja

V Mehiki, kamor se je bil umaknil pred več leti, je nenadno umrl bivši stotnik angleške obveščevalne službe William Dreker.

Med zapiski, ki jih je pustil in ki so po srečnem naključju prišli v moje roke, sem našel dnevnik s številnimi zanimivimi podatki, ki so mi omogočili, da sem lahko po njih sestavil prikaz neverjetno napetega, a žal neuspešnega poskusa angleške obveščevalne službe, da bi rešila poslednjega ruskega carja in njegovo nesrečno rodbino iz krepeljev boljševiške policije. Za las je manjkalo, da se ta poskus ni posrečil. Če bi se bil, bi bila zgodovina povojne Evrope najbrž šla precej drugačno pot kakor pa jo je.

Glavni igralec v tej prigodi je stotnik Dreker. Njegovo zgodbo bom pripovedoval v glavnem tako, kakor jo je napisal sam, ter bom ohranil obliko avtobiografije.

Jaz Drekerja sam nisem poznal. Slišal sem pa o njem pogosto govoriti v naši obveščevalni službi. Ugotovil pa sem, da si ti njegovi spomini točni v vsakem pogledu, tudi v tem, v kolikor se nanašajo na dogodke in ljudi, ki so resnični. Njegova zgodba je tako neverjetna, da se mi je na prvi pogled zdela izmišljena. Toda šel sem pregledovat arhive naše obveščevalne službe in sem po uradnih listinah dožgal, da je bil Dreker

Botra vila

41.

Na gorečem otepu, s katerega so se utrjale žareče iskre v velkanskem repu, je jahal nočni skopnik ter se vozil nekaj časa nad pohorski kopali in vrhovi. Na vsem lepem pa je zavil proti htijskemu Vrhu in z njega nad Kotnikovo gradico, pod katerim je v nočni tišini in sreči čepela drvarjeva kočja.

Nad njo je nekajkrat zaokrožil, nato pa se strmo spustil ter končno sedel na strehino sleme. V strehi je iskal lesen dimnik, kakršnega imajo vse pohorske kočje, toda iskal ga je zaman, ker kočja je bila dimnica z odprtim ognjiščem in brez dimnika.

42.

Skopnik je sleme skodlaste streha prejahal do roba, kjer so se začenjale avisli, skozi špranjaste avisli je izpod odprtega podstrešja uhal dim na prosto. Skopnik pa je za svoj dim ubral prav obratno pot: skozi avisli je jel v podstrešje plihati dušiči dim. Pihal je vedno močnejše in že je bila kočja polna dima. Dim pa se je gostil in gostil, se potežl ter jel padati vedno nižje, dokler se ni dotaknil poda ter se mirno vlegel po vsej notranjosti. Tedaj je skopnikov dim kot dušiča mora sedel na prsa vseh treh, drvarja, matere in sinčka, ter jih dušil.

letja. O tem pričajo zanimive najdbe denarja, med njimi »Brežinski in Savinjski penig«. Tudi Turki so nekajkrat obiskali trg in ga leta 1471 popolnoma izropali in zažgali. Nad trg je prišla tudi kuga in razsajala posebno v letih 1680-1682. V bližini Zalec je stala od protestantskih deželnih stanov v letih 1582 do 1589. sezidana protestantska cerkev, ki so jo 18. januarja 1600. ob priliki reformacije razstrelili. Po letu 1848. je bil Zalec osrednja točka slovenskega gibanja, katerega so prenesli iz Ljubljane na Spodnje Stajersko, in v tako imenovanih »tabori« v letih 1868. in 1918. je Zalec dosegel vrhunec dela v povezanosti trga s prebivalstvom. Po prvi svetovni vojni je v Zalcu zacvetelo hmeljarstvo. Znameniti južnoštajerski hmelj so začeli razpošiljati po vsem svetu; Zalec je postal osrednja točka hmeljske trgovine.

Sukri Saradzoglu - „sedlarjev sin“

Eden tistih redkih državnikov, ki so tudi ob najtežjih okoliščinah znali svoji domovini prahraniti grozote vojne

Med polit. osebnostmi nove Turčije so na eni strani takšne, ki so se pojavile na obzorju v dobi prevrata in ki o njih lahko rečemo, da so sinovi Kemala Atatürka, na drugi strani pa osebnosti iz tistih rodbin, ki so bile že v sultanovi Turčiji zavzemale vodilna mesta. Med temi slednjimi je tudi sedanji turški zunanji minister Numan Menemendoglu, med prvimi pa ministrski predsednik Sukri Saradzoglu.

Ni ni za tega moža bolj značilnega kakor dejstvo, da si je tedaj, ko si je moral vsak turški državljani izbrati svoj priimek, nazval priimek »Saradzoglu«, kar v turškem jeziku pomeni toliko kot »sedlarjev sin«. S tem je sedanji turški predsednik vlade, ki s predsednikom republike İsmet İnönü vodi nasdo Turčije, hotel povedati javnosti, da je iz preproste rodu. Njegov oče je imel v Smirni sedlarsko delavnico, iz katere je mladi Sukri naredil prvi korak v svet ter se začel baviti s politiko ter nazadnje dosegel najvišje mesto v državnih službah, in sicer v zgodovinskem in zelo kočljivem trenutku.

Njegovi starši so hoteli, da bi Sukri postal navadni uradnik. Zelo lahko se je učil in je zaradi svoje izredne bistrosti postal že v svojih mladih letih ravnatelj Trgovske šole v svojem rojstnem mestu. A to mlademu Sukriju še ni bilo dovolj. Pot ga je gnala naprej v Belgijo, nato pa v Švico, kjer je nadaljeval svoje šolanje ter postal doktor političnih in gospodarskih ved. Začel se je baviti potem s politiko ter napisal celo vrsto manjših del.

V dobi, ki je bila za njegovo domovino odločilne važnosti, je bil spet v Turčiji. Leta 1931. je bil v vrstah najožjih sodelavcev Kemala Atatürka ter je postal zelo znan. Boril se je za osebovitev izpod grškega jarma ter se po zmagi pri Sakariji vrnil v Smirno. Vojaška služba je bila s tem zanj končana, in začela se je doba njegovega političnega delovanja. Leta 1923 je bil Saradzoglu izvoljen za poslanca velike turške narodne skupščine. Leta dni pozneje je bil že državni podtajnik, še istega leta pa je postal finančni minister v vladi İsmet İnönü. Leta 1926. je zamenjal svoje ministrsko mesto ter postal pravosodni minister. Uvedel je važne spremembe v turški zakonodaji in sodelem postopku samem.

Toda od tega časa dalje je bila Saradzogluju čedalje bolj pri srcu zunanja politika. Se vedno niso pozabili njegovega temeljitega zunanjepolitičnega govora, ki ga je imel meseca maja 1936. in v katerem je dejal med drugim: »Tudi v bodoče bomo sklepali varnostne pogodbe, tudi če smo člani še tako velike Zveze narodov. S tem je naznačil smernice turške zunanje politike.

Politika prostih rok

Saradzoglu je že tedaj, ko je bil še pravosodni minister, užival velik glas. A v sredstvih političnih dogodkov svoje države pa je stopil in postal najvplivnejša osebnost v Ankari in je bil za predsednika turške republike imenovan İsmet İnönü. Saradzoglu je prevzel zunanje ministrstvo. Turška zunanja politika je tedaj preživela kočljivo dobo. Ze se je bila začela angleška in francoska politika obkoljevanja Nemčije, in Turčija je morala misliti na svojo varnost na to, da ne bi postala plen tujih teženj, pač pa,

da bi si ohranila proste roke. Zato je znova potrdila Balkansko zvezo v upanju, da bi Balkanu prihranila vojne grozote, kakaj nad njegovim obzorjem so se bili že začeli zbirati temni oblaki.

Toda Grčija in Jugoslavija pozneje nista hoteli, nista znali ali pa nista mogli ohraniti tistega svobodnega odločanja, kakor ga je znal obržiti Saradzoglu v svoji državi Turčiji, ter sta zašli v vojno. Balkanska zveza se je razbila, Turčija pa, ki je v budnim očesom gledala predvsem na svoje koristi, je ostala nevtralna. Angleško-francosko-turško zavezniško pogodbo, podpisano oktobra 1939, so v Turčiji razumeli kot varnostni in samoobrambni korak, ne pa kot nekaj, kar bi Turčijo zapletlo v vojno za tuje koristi. In Saradzoglu je znal ohraniti povsem svobodno nastopanje, ki je bil in je nujen predpogoj za izvajanje nevtralnostne politike, ki jo hoče turška vlada in turški narod.

Kako svobodno nastopa Turčija v svoji zunanji politiki, se je pokazalo junija 1941, ko je po zlomu Grčije in Jugoslavije Saradzoglu podpisal prijateljsko pogodbo z Nemčijo. Zavezništvo z Anglijo ni oviralo Turčije, da ne bi ohranila z Nemčijo rednih in plodonosnih gospodarskih ter političnih odnosov. Če pri kakih mednarodnih pogajanjih Turčiji niso mogli dovolj zagotoviti svobodnih rok, Turčija pogodbe enostavno ni podpisala. V tem oziru je značilno Saradzoglujevo poslanstvo v Moskvo meseca aprila 1939, kjer so kremenjski veljaki zahtevali stvari, ki turški vladi niso jamčile ne suverenosti in ne svobodnega odločanja. Čeprav je bilo turško-sovjetsko prijateljstvo eden glavnih temeljev turške politike, se Saradzoglu vendarle ni pomislil oditi iz Moskve ter zapustiti tam vdušje resnične hladnosti in sovraštva.

Po smrti Refika Sajdama, je lani postal Saradzoglu predsednik turške vlade ter ima na tem mestu še več možnosti kakor pa kot zunanji minister, izvajati takšno splošno politiko, kakor se jo je bila oprijela Turčija. Kot ministrski predsednik je Saradzoglu potrdil voljo Turčije, da ostane nevtralna in s tem tudi dokazal, da so ostala brez uspeha vsa prizadevanja Anglosasov, da bi Turčijo spravili v nevarnost ali jo vsaj zlorabljali.

Saradzoglujevo ime bo spričo tega ostalo zapisano v zgodovini kot ime enega tistih redkih državnikov, ki so znali ohraniti mir v svoji državi tudi ob najtežjih okoliščinah. Pri tem njegovem prizadevanju pa ga ne podpira le predsednik turške republike, temveč vse turški narod, in mu je za uspehe, ki jih je dosegel, brez dvoma hvalečen, saj je Saradzoglu eden tistih mož, ki so Turčiji vse dotlej in bodo, kakor kaže, tudi v bodoče prihranili grozote vojne.

Jože Mahnič:

S L A P

Nadaljevala sta pot, večinoma pod pripekajočim soncem, slepeče belo kroglo, za katero se je zdelo, da je za kratek čas nepremično obstala sredi mogočnega nebesnega svoda, le včasih ju je blagodejno osvežila senca košatih bukev, ki so s svojo krošnjo segale mestoma globoko nad cesto.

Tineta je pot prehitro minevala. To dekle bi spremljalo do konca sveta.

»Stanujete daleč, gospodična?«

»Precej! Na oni strani, pri Sv. Janezu! Imamo svoje weekend-hiše!« In začela je kramljati o njihovem počitniškem domu, ki ga je uredila ona sama in ga tudi pospravljala zdaj, ko je mama nekaj bolna. »Ob priiliki nas obiščite, gospod Hodnik!« ga je povabila.

Nekaj ovinkov pred njima se je zateglo oglašala avtomobilska hupa in kmalu nato je komaj slišno pridrselo pred njiju razkošno, bleščeče vozilo. Kaki trije mladi, elegantno opravljeni ljudje so jim pomahali v pozdrav in poskakali zapored z njega: »Pote smo prišli, Lili! Nismo mogli strpeti brez tvoje družinice!«

»Moji prijatelji!« je pojasnilo dekle, živahno sprejelo prišlece in jim predstavilo slikarja. Takoj nato so se poslovili: »Najlepša vam hvala za vodstvo po ateljeju, gospod Hodnik! Skoraj bi bila pozabila: kdaj se smem spet oglašiti pri vas!«

»Lahko že takoj jutri zjutraj, gospodična, če vam je prav! Platno je pripravljeno in vas pričakujem!«

»Nasvidenje!«

»Nasvidenje!«

III.

Pozibaval se je po morju njenih gostih, črnih las, se grel ob njenih žametno toplih rjavih očeh, pil rdečo sočnost njenih ljubkih, oblihi ustnice in se odpočival v jamekah njenih prijetno polnih lic. Njegov pogled je ostal nepremično zamaknjen v njen obraz. Potem je silkal njeno boko, prosječno plavo, ki je kakor srebrno lesketajoča še pena oblivala njene brsteče grudi. Čopč mu je drhtel v roki, ko je prenašal na platno tisti slepeči svoj...

»Sem vas zelo utrudil!« jo je vprašal, ko mu je, kakor navadno, že dobro naloženo, odložil palet in si obrlas roke v haljo. Stopil je k pisalni mizi, vzel iz predala album reprodukcij svetovnih mojstrov in si ga ponudil: »Oprostite me, prosim, za trenutek! Takoj se vrnem!«

Odhitel je iz ateljeja. Lilijana je odprla knjigo in jo prelistavala; gledala je večino znane iz umetnine iz renesančne in baročne dobe, dokler se ni ustavila pri podobi v sončnem zlatorjavem tonu. Njeno pozornost je priklenil predvsem fantek, odet v ovrži kožuh, s polto kakor ajdov evet in mleko, z bujnimi, kodrastimi lasmi, velikimi, rjavimi očmi, z ljubkim noskom in okroglo bradico in ustecami kakor zrel češnjev sad. Otrok je bil poln nekakšne južnjaške sočnosti in ljubečnosti, zdravja in brezskrbnosti. Lilijana se kar ni mogla ločiti od njega in ko se je slikar vrnil, so njene oči še vedno lepele na njem.

»O, El divino pastor! Vam Murillo zelo ugaja?«

(Dalje)

(Dalje)